

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تاریخ: 99/07/30

موضوع: راه کاری قطعی، برای سعادت دنیا و آخرت!

مدرسه علمیه باقر العلوم

فهرست مطالب این برنامه:

اهم اشیاء، ترک معصیت است!

بد اخلاقی با خانواده و بیست سال جریمه!!

تلازم قطعی برکت در روزی با رعایت تقوا

آثار وضعی عجیب، به دنبال ارتکاب گناه!

گنجی ارزشمند از امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) برای رفع گرفتاری ها

ارتکاب گناه، مانعی جدی در اجابت دعا

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَ بِهِ نَسْتَعِينُ وَ هُوَ خَيْرُ نَاصِرٍ وَ مَعِينُ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ
الصَّلَاةُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَ عَلَى آلِهِ وَ عَلَيَّ اللَّهُ لَأَسِيْمَا عَلَيَّ مَوْلَانَا بَقِيَّةُ اللَّهِ وَ اللَّعْنُ الدَّائِمُ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَعْدَاءِ
اللَّهِ إِلَى يَوْمِ لِقَاءِ اللَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ.

خدا را بر تمام نعمت‌هایش بویژه نعمت ولایت سپاس می‌گوییم، امیدواریم که ان شاء الله خدای عالم
عزاداری‌ها و اظهار ارادت‌ها را به پیشگاه مقدس سرور آزادگان سید الشهداء (سلام الله علیه) را از همه ما و
شما عزیزان به شایستگی قبول کند.

فرا رسیدن ایام ربیع المولود را هم به همه عزیزان و بزرگوران تبریک و تهنیت عرض می‌کنم و خدا را سپاس می‌گویم در این که توفیق داد ولو از طریق مجازی، سروران عزیزمان و اساتید بزرگوار را زیارت کنیم. بنا است مطالبی که در طول این مدت ما شنیده‌ایم و یا خوانده‌ایم را خدمت عزیزان و بزرگواران تقدیم کنیم. به قول پیامبر اکرم که فرمود:

«رُبَّ حَامِلٍ فِقْهٍ إِلَى مَنْ هُوَ أَفْقَهُ مِنْهُ»

الكافي (ط - الإسلامية)، نویسنده: کلینی، محمد بن یعقوب بن اسحاق، محقق / مصحح: غفاری
علی اکبر و آخوندی، محمد، ناشر: دار الکتب الاسلامیة، ج 1، ص 403، ح 1

اهم اشیاء، ترک معصیت است!

یکی از اساسی‌ترین مسئله در باب اخلاق اسلامی و دینی، این است که ما تلاش کنیم هرگونه معصیت و گناه را از زندگی‌مان دور کنیم.

مادامی که اعضاء و جوارح ما چه ظاهری و چه باطنی، آلوده به گناه است، بلکه از آن بالاتر، آلوده به مکروهات است، آلوده به مباحات است، ما بخواهیم این مسیر الی الله را طی کنیم و به آن بالاترین قله که خدای عالم برای ما معین کرده و هر روز هم ما از خدا طلب می‌کنیم:

(اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ)

ما را به راه راست هدایت کن...

سوره فاتحه (1): آیه 6

ما به آن قله نخواهیم رسید! چون خدای عالم ما را آفریده تا این که ما خودمان را خداگونه کنیم:

«عبدی اطعنی حتی اجعلک مثلی أو مثلی أقول للشيء كن فيكون و تقول للشيء كن فيكون»

بحار الأنوار (ط- بیروت)؛ نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، محقق / مصحح: جمعی از

محققان، ناشر: دار إحياء التراث العربي، مکان چاپ: بیروت، 1403 ق؛ ج 102، ص 165، پاورقی

ماها برای آن مرحله آفریده شده‌ایم.

رسد آدمی به جایی که به جز خدا نبیند** بنگر که تا چه حد است مقام آدمیت.

آن مقامی است که دیگر خلایق آرزوی رسیدن آن جا را دارند؛ حتی ملائکه مقرب الهی هم از رسیدن به آن جایی که خدای عالم برای انسان و بشر معین فرموده عاجز اند.

بار دیگر از ملک پران شوم** آن چه در وهم تو ناید آن شوم.

به تعبیر «مرحوم حسینقلی همدانی» که از عرفای بزرگ عصر ما هستند، ایشان یک تعبیر زیبایی دارد، خیلی تعبیری قشنگی است. ایشان در یک نامه‌ای که برای بعضی از مراجع نوشته‌اند می‌گوید:

"آنچه این ضعیف از عقل و نقل استفاده نموده‌ام این است که اهمّ اشیاء از برای طالب قرب، جدّ و سعی تمام در ترک معصیت است. تا این خدمت را انجام ندهی - یعنی معصیت از جوارح ظاهری و باطنی دور نشود- نه ذکرت و نه فکرت، به حال قلبت فایده‌ای نخواهد بخشید.

چرا که پیشکش و خدمت کردن کسی که با سلطان در مقام عصیان و انکار است بی‌فایده خواهد بود؛ پس ای عزیز چون این کریم رحیم زبان تو را مخزن کوه نور؛ یعنی ذکر شریف قرار داده بی‌حیائی است که مخزن سلطان را آلوده به نجاسات و قاذورات غیبت و دروغ و فحش و اذیت و غیرها من المعاصی نمودن. مخزن سلطان باید محلش پر عطر و گلاب باشد، نه نجس مملو از قاذورات."

لذا اولیاء الهی و عرفای بزرگ تمام توصیه‌هایشان به شاگردان‌شان و به کسانی که طالب حق هستند و می‌خواهند به یک مراحل بالای برسند، توفیقاتی کسب کنند، این است که مرحله اول تلاش کنیم گناهی از ما سر نزنند.

بد اخلاقی با خانواده و بیست سال جریمه!!

من همین امروز صبح در یکی از مطالبی که برای من فرستاده بودند، داشتم نگاه می‌کردم، از مرحوم آیت الله پهلوانی بود که ایشان می‌گوید:

" تلاش کنید در خانه اخلاق‌تان با خانواده تان خوب باشد، و تلاش کنید از خانواده تان تشکر کنید در این زحماتی که می‌کشد.

می‌گوید: "من یک روزی با خانمم بد اخلاقی کردم، در عالم معنا به من گفتند بیست سال ذکر و وردت از اثر افتاد. ناله‌هایت از اثر افتاد."

دوستان دقت کنند، مسئله این که ما همیشه تلاش می‌کنیم برای دیگران مطالب و... را مطرح می‌کنیم ببینیم خودمان چقدر به آن عمل می‌کنیم! نباشد مصداق آیه شریفه باشیم که فرمود:

(اتَّامُزُونَ النَّاسَ بِالْبُرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ)

آیا مردم را به نیکی (و ایمان به پیامبری که صفات او آشکارا در تورات آمده) دعوت می‌کنید، اما خودتان را فراموش می‌نمایید؟

سوره بقره (2): آیه 44

آیات قرآن را شما اگر ملاحظه بفرمایید می‌بینید تمام حوادثی که ما با آن مواجه می‌شویم، چه حوادث خوب و چه حوادث بد، همه را قرآن مرتبط با اعمال ما می‌داند. البته:

(إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ)

«فضل (و موهبت نبوت و عقل و منطق، در انحصار کسی نیست؛ بلکه) به دست خداست؛ و به هر کس بخواهد (و شایسته بداند)، می‌دهد!»

سوره آل عمران (3): آیه 73

آن یک بحث دیگری است. یا:

«إِنَّ لِلَّهِ نَفَحَاتٍ فِي أَيَّامِكُمْ فَتَعَرَّضُوا لَهَا»

آن یک بحث دیگری است.

تلازم قطعی برکت در روزی با رعایت تقوا

ولی شما ببینید در سوره طلاق که سوره 65 از سور قرآن است آیه 2 و 3 دارد:

(وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ)

و هر کس تقوای الهی پیشه کند، خداوند راه نجاتی برای او فراهم می‌کند، و او را از جایی که گمان ندارد روزی می‌دهد.

سوره طلاق (65): آیه 2 و 3

خدای عالم تقوا را با خروج از گرفتاری‌ها و روزی «من حیث لا یحتسب»، لازم و ملزوم می‌داند. این خیلی واضح و روشن است. می‌گوید اگر کسی دنبال روزی‌های «من حیث لا یحتسب» است، تقوا را رعایت کند. البته روزی‌های «من حیث لا یحتسب» فقط مسائل مادی نیست، حضور قلب در نماز یک روزی است، توفیق این‌که انسان گناه نکند روزی است. این‌که با زن و بچه خودش برخورد باشد، روزی است. این‌که درس می‌خواهد بدهد خوب مطالعه کند، و شاگردان را اقناع بکند و به سوالات‌شان جواب بدهد، و به یاد خدا باشد این‌ها همه روزی است.

(فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ)

پس به یاد من باشید، تا به یاد شما باشم! و شکر مرا گوئید و (در برابر نعمتهایم) کفران نکنید!

سوره بقره (2): آیه 152

این‌ها همه روزی است. کسی که تقوا پیشیه کند، تقوا را هم آقایان در یک جمله خیلی اتوکشیده معنا کرده‌اند. "ترک گناه یا اتیان واجبات و ترک محرمات" این از یک طرف.

از طرف دیگر در سوره طه آیه 124 تا 126 عکس این را دارد:

(وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى)

و هر کس از یاد من روی گردان شود، زندگی (سخت و) تنگی خواهد داشت؛ و روز قیامت، او را نابینا محشور می‌کنیم!

آن کسانی که به یاد من نیستند و از یاد من اعراض می‌کنند؛ حالا اعراض کردن صور مختلفی دارد. اصلاً ما به یاد خدا نیستیم خدا را ناظر و عالم و به احوال خودمان نمی‌دانیم!

(أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي)؛ خدا گفته گناه نکن، ما گناه می‌کنیم، خدا گفته غیبت نکن، دروغ نگو، دیگران را تحقیر نکن، بر سر زن و بچه داد نزن ما می‌زنیم. این‌ها همه مصادیق **(أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي)** است.

وقتی می‌آید می‌گوید: **(وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي)** ابتدا می‌گوید **(فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا)** در دنیا به او گرفتاری می‌دهیم. دنیای به این وسعت را برایش تنگ می‌کنیم.

روزی او را می‌بندیم و مشکلات برایش فراهم می‌کنیم، موقعیتش را از دستش می‌گیریم، معنویت را از او می‌گیریم. در قیامت هم: **(وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى)!** بعد جالب این است که می‌گوید:

(قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا)

می‌گوید: «پروردگارا! چرا نابینا محشورم کردی؟! من که بینا بودم!»

این‌که چه اعمایی در قیامت است ما نمی‌دانیم! می‌گوید: خدایا چرا من را نابینا محشور کردی؟ من که در دنیا بینا بودم.

(قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى)

می‌فرماید: «آن گونه که آیات من برای تو آمد، و تو آنها را فراموش کردی؛ امروز نیز تو فراموش خواهی شد!»

برخورد تو در دنیا با آیات ما این طوری بود، این هم نتیجه برخورد خودت در دنیا بوده است. این مطلب در رابطه با تقوا و بی‌تقوایی خاص و خصوصی است.

در جامعه هم همین طوری است، در سوره اعراف آیه 96 دارد:

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

و اگر اهل شهرها و آبادیها، ایمان می‌آوردند و تقوا پیشه می‌کردند، برکات آسمان و زمین را بر آنها می‌گشودیم؛ ولی (آنها حق را) تکذیب کردند؛ ما هم آنان را به کیفر اعمالشان مجازات کردیم.

اگر اهل قری و مردم جامعه ایمان بیاورند و تقوا پیشه کنند، ما برکات آسمان و زمین را بر روی آنها باز می‌کنیم. این از یک طرف!

از یک طرف دیگر در سوره رعد آیه 11 دارد:

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يَغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ)

خداوند سرنوشت هیچ قوم (و ملتی) را تغییر نمی‌دهد مگر آنکه آنان آنچه را در خودشان است تغییر دهند!

اگر چنانچه خدای عالم یک نعمتی به یک جامعه‌ای داد، مادامی که این جامعه یاد خدا را فراموش نکرده‌اند و تقوا را کنار نگذاشتند، این نعمت‌ها برقرار است.

ولی وقتی این جامعه آمد به جای اطاعت، معصیت کرد، به جای عبادت، گناه کرد و گناه جایگزین شد؛ خدای عالم هم نعمت‌های خودش را از دست آن‌ها می‌گیرد. (حَتَّىٰ يَغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ)؛ همه چیز را خدای عالم به هم می‌زند و تغییر می‌دهد.

این چهار دسته آیات! البته ایات در این زمینه زیاد است؛ ولی من این چهار تا آیه را همیشه انتخاب می‌کنم، که کاملاً برای ما هشدار می‌دهد و گوشزد می‌کند.

برای من طلبه گوشزد می‌کند که اگر حتی دنبال راحتی در دنیا هستم، کاری به آخرتش هم ندارم. اگر در دنیا دنبال راحتی و رفاه هستم، راحتی همواره در سایه تقوا است، نه در سایه مال و منال و مقام و...

آن‌هایی که مال و منال دارند گرفتارند، در 24 ساعت هم اگر بخواهد بخوابد فرصت خوابیدن ندارد. وقتی که می‌خوابد در خواب هم درگیر مسائلش است.

ولی می‌بینید همان آقایی که ما در خواب ناز هستیم کوجه‌ها و خیایان‌های ما را تمیز می‌کند ولی وقتی که می‌خوابد با آسایش و راحتی می‌خوابد.

چندی پیش من در اینستاگرام عکسی را دیدم که یک کارگر در داخل یک فرغون خوابیده بود، خیلی آرام و راحت خوابیده بود، زیرش هم نوشته بود "ببین چه با آرامش گرفته داخل فرغون خوابیده!"

(أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ)

آگاه باشید، تنها با یاد خدا دلها آرامش می‌یابد!

سوره رعد (13): آیه 28

بهترین آسایش در دنیا آن آرامش قلبی است. اضافه بر این‌که خدای عالم نعمت‌هایی هم که شایسته فضل و کرمش است به ما کرم می‌کند.

آثار وضعی عجیب، به دنبال ارتکاب گناه!

در روایات هم بعضی از احادیث است که واقعا خیلی تکان دهنده است، من خودم - خدا شاهد است - بعضا این روایت‌ها را که مطالعه می‌کنم بدنم می‌لرزد، موهای بدنم سیخ می‌شود. می‌گویم خدایا ما چرا بی توجه هستیم!

در کتاب «کافی» جلد 2 صفحه 269 حدیث شماره 3 از اقا امام صادق (سلام الله علیه) است:

«أَمَّا إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ عِزِّي يَضْرِبُ وَلَا نَكْبَةٍ وَلَا صَدَاعٍ وَلَا مَرَضٍ إِلَّا بِذَنْبٍ»

حتی شما وقتی که نبض تان می‌زند، سردرد دارید، بیماری دارید، دست‌تان، پایتان و یا چشم تان، دندان‌تان درد می‌کند یا دل درد می‌گیرید تمام این‌ها به خاطر گناهی است که از شما سر زده است!

«وَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي كِتَابِهِ- (وَ مَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُمْ أَيْدِيَكُمْ)

هر مصیبتی به شما رسد بخاطر اعمالی است که انجام داده‌اید!

الكافي (ط-الإسلامية)؛ نویسنده: کلینی، محمد بن یعقوب بن اسحاق، محقق/ مصحح: غفاری علی

اکبر و آخوندی، محمد، ناشر: دار الکتب الاسلامیة، ج 2، ص 269، بَابُ الذُّنُوبِ، ح 3

می‌فرماید: تمام این مشکلاتی که برای شما پیش می‌آید، نتیجه گناه است. البته در ادامه می‌فرماید:

(وَ يَغْفُوا عَنْ كَثِيرٍ)

و بسیاری را نیز عفو می‌کند!

سوره شوری (42): آیه 30

خدا خیلی از گناهانی که شما مرتکب می‌شوید را نادیده می‌گیرد! در آخر سوره یس می‌گوید: " اگر بنا باشد خدای عالم به خاطر گناه بندگان را اخذ کند، در کره زمین یک موجود زنده نخواهد بود"

من در بعضی از روایات دیدم که می‌گوید شما مثلا یک دسته اسکناس صد تایی را می‌شمارید می‌بینید دو

تا کم است، ناراحت می‌شوید که چه شد؟

می‌گویید بانک کم داده، بچه‌ها برداشتند، چه شده است؟! ناراحت می‌شوید دوباره می‌شمارید می‌بینید درست است، می‌گویید همین‌که این پول را دفعه اول شمردی کم آمد ناراحت شدی، این هم اثر گناهی بود که از شما سر زده بود. دیگر از این واضح‌تر و روشن‌تر!!

در «بحار الانوار» مرحوم «مجلسی» در جلد 74 صفحه 168 یک روایتی را دارد:

«لَا تَنْظُرُوا إِلَى صَعْرِ الذَّنْبِ»

شما به گناهان کوچک‌تان نگاه نکنید.

«وَلَكِنْ انظُرُوا إِلَى مَنْ اجْتَرَأْتُمْ.»

بینید شما گناهی که مرتکب می‌شوید چه کسی را معصیت می‌کنید!

بحار الأنوار الجامعة لدرر أخبار الأئمة الأطهار (ط - بيروت)؛ نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد

تقی، ناشر: دار إحياء التراث العربي، محقق/ مصحح: جمعی از محققان، ج74، ص168

آن خدایی که شما او را معصیت می‌کنید، عظمت خدا را شما در نظر بگیرید.

گنجی ارزشمند از امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) برای رفع گرفتاری‌ها

در دعای استغفار حضرت امیر (سلام الله علیه) است که حتما عزیزان این دعا را دیدند، خیلی دعایی عجیبی است.

من به هرکدام از این دوستان که مشکلاتی در زندگی داشته‌اند این دعا را توصیه کرده‌ام، خوانده‌اند مشکلات‌شان بر طرف شده و زندگی مادی‌شان از این رو به آن رو شده است.

خیلی عجیب است، هم برای کسانی که فرزندی ندارند، خواندن این دعا باعث می‌شود که خدای عالم فرزندی به آن‌ها بدهد. آن‌هایی که مشکلات مالی دارند خواندن این دعا باعث می‌شود که خدای عالم یک فرج خیلی عریض و طویلی به آن‌ها بدهد.

در کتاب «صحیفه علویه جامعہ - سید محمد باقر ابطحی» دعای شماره 70 که پنج فراز دارد و هر فرازش هم پنج زیر مجموعه دارد خیلی عجیب است.

دوستان اگر به «سایت ولی عصر» مراجعه کنند و در آنجا دعای استغفار را جستجو کنند برای شان می آید. آقا امام هشتم (سلام الله علیه) از پدران شان از حضرت سید الشهدا (سلام الله علیه) نقل می کند که می گوید ما خدمت پدر بزرگوارمان حضرت امیر بودیم، مردی آمد گفت من عیال وار هستم از مال دنیا چیزی ندارم. حضرت فرمود: برادر عرب چرا استغفار نمی کنی؟ خدای عالم می فرماید:

«إِسْتَعْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَ يُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَ بَنِينَ»

نتیجه استغفار این است که آسمان رحمتش را پی در پی می ریزد.

«وَ يُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَ بَنِينَ وَ يَجْعَلْ لَكُمْ جَنَاتٍ وَ يَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا»

الصحيفة العلوية الجامعة؛ تأليف سيد محمد باقر ابطحی، چاپ: - مؤسسه الإمام المهدي - قم، ص

164 دعای شماره 70

عرض کرد آقا جان! من استغفار زیاد می کنم؛ ولی نتیجه نمی بینم حضرت فرمود: " استغفاری که من به تو یاد می دهم انجام بده، هنگام خواب آن را بخوان تا خداوند روزیت را زیاد کند."

بعد حضرت مطلبی را نوشتند. دیگر روایت نیست که ما بگویم نقل به معنا است. آن نوشته را به این عرب داد و فرمود قبل از خواب با گریه یا تباکی این را بخوان.

بعد آقا سید الشهداء نقل می کند بعد از یک سال این مرد عرب خدمت پدرم امیرالمؤمنین رسید، عرض کرد اقا جان! من این دعا را خواندم و خدای عالم به قدری نعمت به من داده که مکان و جا برای ضبط و ثبت اینها ندارم.

در زمان سابق که دیگر بانک و این‌ها نبود، ثروت‌ها گاو و گوسفند و درهم و دینار و... بود همه را باید خودشان حفظ می‌کردند.

لذا من به دوستان توصیه می‌کنم این دعا را که جناب آقای «مهدوی» زحمت کشیدند لینکش را دادند بگیریید و بخوانید. و تا آخر مداومت در خواندنش داشته باشید.

یکی از اساتید چند سال قبل که در «مدرسه المهدی قم» تدریس داشت، می‌گفت فلانی تازه ازدواج کردم خیلی مشکلات مالی دارم. من این دعا را به ایشان دادم.

بعد از کمتر 5-6 ماه بود یک روز ایشان منزل ما آمده بود، می‌گفت حاج آقا از آن روزی که این دعا را شروع کردم الحمدلله هم خانه دار شدم، هم ماشین دار شدم. هم وضع زندگی‌ام الحمدلله خوب شد. خداوند من حیث لا یحتسب زندگی‌ام را طوری از این رو به آن رو کرده است که اصلاً باور نمی‌کردم!

این دعا خیلی عجیب است، من شاید بگویم بالای 27 - 28 سال است هم خودم و هم بچه‌هایم و هم نوه‌هایم و... برای خواندن این دعا ملتزم هستیم. یعنی ما مثل نماز مغرب و عشاء این دعا را برای خودمان لازم می‌دانیم.

خیلی عجیب است انسان وقتی که این دعا را می‌خواند، احساس می‌کند آقا امیرالمؤمنین جانا سخن از من می‌گوید! یکی از فقراتش این است که:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ اسْتَقْلَلْتُهُ أَوْ اسْتَضَعَرْتُهُ، أَوْ اسْتَغْظَمْتُهُ»

خدایا استغفار می‌کنم از هر گناهی که او را کوچک شمرده‌ام و یا بزرگ شمرده‌ام.

و یک تعبیر خیلی عجیبی دارد:

«وَأَسْتَغْفِرُكَ لِلنُّعْمَةِ الَّتِي أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ، فَقَوِّئْتُ بِهَا عَلَيَّ مَعْصِيَتِكَ»

خدایا از هر نعمتی که به من دادی با آن نعمت تو را معصیت کردم، استغفار می‌کنم!

این جمله، جمله خیلی پر مغز و پیام آور است. شما ببینید نعمتش را در حق ما تمام کرده، چشم، گوش دست، زبان، سلامتی و... داده است.

بعضا وقتی که خدا به ما توفیق می‌دهد در این مرکزی که افراد معلول را نگهداری می‌کنند می‌رویم، آدم وقتی که آن‌ها را می‌بیند تازه می‌فهمد که خدای عالم چه نعمت‌هایی به ما داده است که قدر این نعمت‌ها را نمی‌دانیم!!

اصلا به یادمان هم نمی‌افتد که به خاطر این نعمت‌ها خدا را شاکر باشیم، نعمت‌های معنوی این که در میان تمام شغل‌های که خدای عالم آفریده بهترین و نورانی‌ترین و مقدس‌ترین شغل را به ما داده است.

این شغل ترویج معارف دین است، ترویج شریعت، این نعمتی که خدای عالم به ما داده است به کسی نداده است، یا نعمت ولایت اهل‌بیت عصمت و طهارت، از میان میلیاردها انسان و جمعیت، خدا این نعمت را به ما داده است. در برابر این نعمت باید خدا را خیلی شکر کنیم.

رسول اکرم (صلی الله علیه واله وسلم) می‌فرماید:

«لَا تَنْظُرُوا إِلَى صِغَرِ الذَّنْبِ»

به کوچکی گناه نگاه نکنید.

«وَلَكِنْ انظُرُوا إِلَى مَنِ اجْتَرَأْتُمْ.»

به عظمت خدای عالم که شما او را معصیت می‌کنید، آن را ملاک قرار بدهید.

بحار الأنوار الجامعة لدرر أخبار الأئمة الأطهار (ط - بیروت)؛ نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد

تقی، ناشر: دار إحياء التراث العربي، محقق / مصحح: جمعی از محققان، ج 74، ص 168

باز هم در کتاب «کافی» جلد 2 صفحه 270 حدیث شماره 8 از آقا امام باقر (سلام الله علیه) است:

«إِنَّ الْعَبْدَ لَيُذْنِبُ الذَّنْبَ فَيُرْوَى عَنْهُ الرِّزْقُ.»

الكافي (ط - الإسلامية)؛ نویسنده: کلینی، محمد بن یعقوب بن اسحاق، محقق / مصحح: غفاری

علی اکبر و آخوندی، محمد، ناشر: دار الکتب الاسلامیه، ج 2، ص 270، بَابُ الدُّنُوبِ، ح 8

خیلی عجیب است! ما بعضا از مشکلات زندگی می‌نالیم؛ ولی این که چه عواملی باعث این مشکلات شده است فکر نمی‌کنیم.

می‌گویند چه بسا انسان گناهی انجام می‌دهد، نتیجه این گناه این است «فَيُرْوَى عَنْهُ الرِّزْقُ» روزی که بنا است برای او بیاید بر طرف می‌شود مانع پیش می‌آید. سدی ایجاد می‌شود، این روزی به او نمی‌رسد. یعنی روزی که خدا برای ما مقدر کرده است در اثر گناه این روزی را خدای عالم از ما بر طرف می‌کند.

ارتکاب گناه، مانعی جدی در اجابت دعا

یک روایت دیگری هم بخوانم و عرض را خاتمه بدهم. مرحوم «کلینی» در کتاب «کافی» جلد 2 صفحه 271، حدیث شماره 14 روایت خیلی زیبایی دارد.

من گمانم اگر بحث امروز ما هیچ پیامی نداشته باشد جز این روایت، که یک مقداری ما فکر کنیم، این همه داریم دعا می‌کنیم و اثرات دعا را نمی‌بینیم، کافی است.

خدای عالم کرمش حد و حصری ندارد، فضلش حد و حصری ندارد، به تعبیر حضرت امیر این دیگر بالاترین مقام معرفت الهی است.

«الَّذِي لَيْسَ لِصِفَتِهِ حَدٌّ مَخْدُودٌ»

خدای عالم که برای او صافش حد معینی نیست.

«وَأَلَّا نَعْتُ مُؤْجُودٌ»

عفو، کرم و عنایت الهی قابل توصیف نیست!

«وَأَلَّا وَقْتُ مَعْدُودٌ وَ لَا أَجَلٌ مَمْدُودٌ»

این طور نیست که کرم الهی یک وقت و مدت معینی داشته باشد!

نهج البلاغة (للسبحي صالح): نویسنده: شریف الرضی، محمد بن حسین، ناشر: هجرت، محقق/

مصحح: فیض الاسلام، ص 39

این دیگر اوج معرفت الله است که ما بخواهیم خدا را صدا کنیم:

«يا من ليس لكرمه نعتٌ مؤجودٌ و لا وقتٌ معدودٌ و لا أجلٌ ممدود»

این خدای عالم را ما این همه می خوانیم؛ ولی اثری نیست! آقا امام باقر (سلام الله علیه) می فرماید:

«إِنَّ الْعَبْدَ يَسْأَلُ اللَّهَ الْحَاجَةَ»

عبد از خدای عالم حاجتی می خواهد

از عزیزان! تقاضا دارم خوب دقت کنند؛ یعنی واقعا حدیث تکان دهنده است.

«فَيَكُونُ مِنْ شَأْنِهِ قَضَاؤُهَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ أَوْ إِلَى وَفْتٍ بَطِيءٍ»

حالا این حاجت قبول شده است، خدای عالم به ملائکه می گوید حاجت این عبد من را بدهید. مدتش امروز، فردا، یک سال دیگر و یا دو سال دیگر، خدای عالم حکیم است تمام کارهایش بر مبنای حکمت است. یعنی اجابت قطعی است.

«فَيَذِئِبُ الْعَبْدُ ذَنْبًا»

بین اجابت دعا و رسیدن نتیجه دعا این بنده گناهی را مرتکب می شود

«فَيَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى لِلْمَلَكِ لَا تَقْضِ حَاجَتَهُ»

خدای عالم به ملائکه می گوید این حاجت را دیگر به او ندهید!

این دعایی که اجابت کرده بودیم بنا بود نتیجه اجابت به او برسد نرسانید.

«وَأَحْرَمُهُ إِيَّاهَا»

این عبد را از رسیدن به این حاجت محرومش کنید.

چرا؟

«فَإِنَّهُ تَعَرَّضَ لِسَخَطِي وَاسْتَوْجَبَ الْحِزْمَانَ مِنِّي.»

متعرض غضب من شد و مستوجب محرومیت از رحمت من شد!

الكافي (ط - الإسلامية)؛ نویسنده: کلینی، محمد بن یعقوب بن اسحاق، محقق / مصحح: غفاری

علی اکبر و آخوندی، محمد، ناشر: دار الکتب الاسلامیه، ج 2، ص 271، بَابُ الدُّنُوبِ، ح 14

ما ببینیم در طول روز چقدر از این نافرمانی‌ها انجام می‌دهیم؟ خدای ناکرده غیبت می‌کنیم، دروغ می‌گوییم و ما که ما شاء الله دست به توجیه‌مان هم خیلی خوب است، اگر دروغ است، چیزی به نام دروغ مصلحت آمیز شنیده‌ایم و هر چیزی را توجیه می‌کنیم.

غیبت هم می‌کنیم، معمولا عوام وقتی غیبت می‌کنند، غیبت خودشان را می‌کنند، ما طلبه‌ها ممکن است غیبت برخی از مراجع و بزرگان و... را بکنیم. تعبیر حضرت امام این است: " اهانت به مرجعیت دست انسان را از ولایت قطع می‌کند."

یا نه، غیبت نمی‌کنیم، در جلسه‌ای می‌نشینیم که غیبت می‌کنند توانایی هم داریم، تا جلوی غیبت را بگیریم، نمی‌گیریم. یا توانایی نداریم وظیفه ما این است که از مجلس غیبت بیرون برویم، بیرون نمی‌رویم.

این‌ها اثرات وضعی دارد. کسی خدمت «ملا حسینقلی همدانی» رسید، در بین صحبتش غیبتی کرد، مرحوم «ملا حسینقلی همدانی» گفت: " خدا خانه‌ات را ویران کند، تا چهل شبانه روز خانه من را ویران کردی."

اشاره به آن روایتی است که می‌فرماید:

«مَنْ اغْتَابَ مُسْلِمًا أَوْ مُسْلِمَةً لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ تَعَالَى صَلَاتَهُ وَ لَا صِيَامَهُ أَوْ زَبَعِينَ يَوْمًا إِلَّا أَنْ يَغْفِرَ لَهُ

صَاحِبُهُ»

اگر کسی غیبتی بکند تا چهل روز نمازش قبول نیست و تا چهل صباح دعایش به اجابت نمی‌رسد!

جامع الأخبار، شعیری، محمد بن محمد، ناشر: مطبعة حیدریه، نجف، ص: 146

امیدوارم ان شاء الله عزیزان ما را هم دعا کنند و در رأس دعاهایتان هم فرج مولایمان حضرت ولی عصر (عج الله تعالی فرجه الشریف) باشد.

بعضی از عرفا دارند وقتی می‌خواهید از خدای عالم حاجت بخواهید مثل یک بچه سمجی که چیزی می‌خواهد باشید، بچه به قدری گریه می‌کند خودش را به در و دیوار می‌زند تا از پدر و مادر آن چیزی را که می‌خواهد بگیرد، شما هم از خدا این‌طور حاجت بخواهید. این اصرارها نتیجه دارد، یا در بعضی جا دارد:

«فَإِنَّهُ يُحِبُّ إِخَاخَ الْمُلْحِينَ»

قرب الإسناد (ط - الحديثه)؛ حمیری، عبد الله بن جعفر، محقق / مصحح: مؤسسة آل البيت عليهم

السلام، ناشر: مؤسسة آل البيت عليهم السلام ص6

یا:

«لَا يُبْرِمُهُ إِخَاخَ الْمُلْحِينَ»

اصرار، اصرار گران را خدا دوست دارد، ناراحت نمی‌شود.

الكافي (ط - الإسلامية)؛ نویسنده: کلینی، محمد بن یعقوب بن اسحاق، محقق/مصحح: غفاری علی

اکبر و آخوندی، محمد، ناشر: دار الکتب الاسلامیه، ج2، ص594، بَابُ دَعَوَاتِ مُوجِرَاتِ لِجَمِيعِ

الْحَوَائِجِ لِلدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، ح32

ما وظیفه‌مان در دعاها اصرار مثل آن بچه سمج است که از خدای عالم بخواهیم بویژه فرج حضرت ولی عصر را برساند.

آقا حضرت عسکری (سلام الله علیه) فرمود: " برای فرج فرزندان آن چنان دعا کنید که یک مادری که تنها فرزندش را دکتراها جواب کرده‌اند و چشم امید به رحمت خدا دوخته چطور با سوز و آه دعا می‌کند، برای فرج حضرت ولی عصر این چنین دعا کنید."

یکی از آقایان خدمت یکی از مراجع رسیده بود، گفته بود اقا خیلی گرفتاری دارم، خیلی مشکلات دارم، گرفتاری دیگر دارد من را از پا در می‌آورد.

آن مرجع به ایشان گفته بود وقتی می‌خواهید دعا کنید، این چنین دعا کنید: خدایا به حق مضطر البین الحائط والباب، بحق مضطرات یوم عاشورا و بحق المضطر تحت حوافر الخیول، وبحق المضطر فی قعر السجون واقض حوائج!

این تقریباً اوج قسم دادن خدای عالم به چیزهای است که گمان نمی‌کنم رد خور داشته باشد.

خدا را قسم می‌دهیم به مضطر بین در و دیوار، به مضطرات یوم عاشورا، به آن قلب‌های لرزان شب یازدهم محرم، بچه‌های بی سر پناه و بی حامی اهل بیت عصمت و طهارت! به مضطر زیر پای اسبان، به مضطر در قعر سجون، قسم می‌دهیم فرج مولایمان ولی عصر را نزدیک کند و ما را از یاران خاص و سربازان فداکار و شهدای رکابش قرار بدهد.

هرگونه گرفتاری را از زندگی ما دور کند. هرچه خیر و صلاح دنیا و آخرت است برای ما مقدر فرماید. آنچه که شر دنیا و آخرت است از ما دور بگرداند، دعا‌های ما را به اجابت برساند.

«والسلام علیکم ورحمه الله و برکاته»